

Národní galerie v Praze v roce 2018: od současného umění k novým sbírkovým expozicím

Program Národní galerie v Praze bude v roce 2018 sledovat dvě hlavní linie. NG naváže na dosavadní úspěšný výstavní program akcentující moderní a současné umění a představí první z řady plánovaných změn ve sbírkových expozicích. Výstavní rok zahájí retrospektivou slavné rakouské malířky Marie Lassnig a site-specific instalací Kathariny Grosse pro Velkou dvoranu Veletržního paláce. Na konci roku se pak otevřou výstavy Františka Kupky a českých umělců tvořících ve francouzské Bretani. Při příležitosti 100. výročí založení Československa a 50. výročí srpna 1968 představí NG nové sbírkové expozice umění 20. století.

Hodnocení roku 2017

Rok 2017 se v Národní galerii nesl zejména v duchu rozsáhlých výstavních projektů významných uměleckých osobností. „*Dosavadní výsledky naznačují, že v letošním roce překonáme loňský rekord, kdy návštěvnost Národní galerie poprvé přesáhla 700 tisíc. Nejnavštěvovanějšími projekty se staly výstavy Gerharda Richtera a Františka Skály, které přesáhly 50, respektive 60 tisíc návštěvníků. Nejvyhledávanější budovou je již tradičně Veletržní palác, který letos hostil monumentální instalace Aj Wej-weje pro Velkou dvoranu a Magdaleny Jetelové pro Malou dvoranu. Aj Wej-wej Prahu navštíví do konce roku ještě jednou – 14. prosince uvede ve spolupráci s NG v Lucerně českou premiéru svého dokumentárního filmu Human Flow. Na podzim byla ve Veletržním paláci zahájena také filmová instalace Juliana Rosefeldta v hlavní roli s Cate Blanchett, která je k vidění až do ledna. Hlavním letošním projektem starého umění je pak teprve nedávno otevřená výstava Arcivévoda Ferdinand II. Habsburský,*“ uvádí generální ředitel NG Jiří Fajt.

Národní galerie letos spustila také pilotní ročník programu *Anežka LIVE!*, který po celé léto oživoval revitalizovaný areál Kláštera sv. Anežky České a přilákal tisíce návštěvníků na pestrý program od letního kina po speciální komentované prohlídky a koncerty.

Zájem o program Národní galerie v Praze potvrzuje i rostoucí počet členů vloni spuštěného *Klubu přátel NG*. Za rok své existence se rozrostl o více než dva tisíce členů, kteří mohou využít nejrůznější výhody včetně volného vstupu do stálých expozic a na krátkodobé výstavy.

„*Letos se díky finanční podpoře Poslanecké sněmovny ČR podařilo také po třech dekádách absence systematické akviziční politiky začít doplňovat sbírku NG o současné umění. Získali jsme vynikající práce předních osobností českého umění – Magdaleny Jetelové, Františka Skály, Evy Koťátkové, Kateřiny Šedé, Josefa Bolfa nebo Jana Hiska. Oslovili jsme i příslušníky mladší generace a zakoupili díla Vladimíra Houdka, Romana Štětiny, Lukáše KARBUSE nebo Jana Nálevky. Pevně věřím, že v nastoupeném trendu budeme moci pokračovat. V současnosti navíc hledám způsob, jak sbírku pravidelně obohacovat i o signální díla světových umělců,*“ říká Jiří Fajt.

Klíčové výstavní projekty roku 2018

Výstavní program Národní galerie odstartuje příští rok tradičním únorovým *Grand Openingem Veletržního paláce*. Velká dvorana se promění ve snovou krajinu díky instalaci *Wunderbild* německé umělkyně Kathariny Grosse. Po Aj Wej-wejově instalaci *Zákon cesty* se tak jedná o druhý projekt, kdy se další významná osobnost současného umění chopila výzvy připravit nové dílo přímo pro Prahu. Pro návštěvníky se zároveň otevře retrospektiva rakouské umělkyně Marie Lassnig, považované za jednu z nejoriginálnějších malířek 20. století. Program Veletržního paláce na jaře doplní také výstava *Příběhy ptačího koberce*, jež představí

vzácný turecký koberec, který se stal Karlu Čapkovi inspirací při psaní povídky *Čintamani a ptáci*.

Na jaře 2018 zahájí NG v **paláci Kinských** výstavu *Jiřího Koláře*, kterou pak na konci roku vystřídá výstava mapující tvorbu českých umělců, kteří pod vlivem významných osobností francouzského umění působili v Bretani. Na výstavě, již NG pořádá ve spolupráci s Musée départemental breton, tak bude k vidění tvorba Antonína Chittussiho, Jana Zrzavého, Josefa Čapka nebo Toyen společně s díly Paula Gauguina či Paula Sérusiera. Podzimnímu programu pak bude vévodit obsáhlá výstava *Františka Kupky* ve Valdštejnské jízdárně.

Hradčanské náměstí v roce 2018 ožije současným uměním. V **Salmovském paláci** si budou moci návštěvníci od června prohlédnout první část proslulé mezinárodní sbírky nadace Francesky von Habsburg *Thyssen-Bornemisza Art Contemporary*. Salmovský palác se postupně ve spolupráci s českými i zahraničními akademickými pracovišti přemění v centrum kritického myšlení o současném umění s bohatým výchovně-vzdělávacím programem. Protější **Šternberský palác** pak bude od dubna hostit výstavu *Hynka Martince*, který se ve své tvorbě inspiroval díly klasických mistrů, jež jsou v paláci vystavena.

Se spuštěním druhého ročníku programu *Anežka LIVE!*, který v letních měsících oživuje areál **Klášteř sv. Anežky České**, bude představena také instalace jednoho z předních světových sochařů, v Londýně tvořícího *Anthonyho Gormleyho*, a vynikajícího bamberského kreslíře *Richarda Wientzeka*. V doprovodných programech se NG vedle tradičních vzdělávacích aktivit pro veřejnost i školy zaměří na zpřístupnění umění osobám z vyloučených lokalit, sociálně znevýhodněným či lidem se zdravotním handicapem.

Nové sbírkové expozice

Při příležitosti 100. výročí vzniku Československa a 50. výročí srpnových událostí roku 1968 budou ve **Veletržním paláci** slavnostně otevřena dvě patra nových sbírkových expozic. Expozice ve třetím patře bude věnována umění od začátku první republiky do roku 1938 a její součástí bude i slavná francouzská sbírka, kterou z velké části nakoupil československý stát jen pět let po svém vzniku. Na ni ve druhém patře naváže expozice mapující vývoj umění od konce války až do současnosti. V roce 2019 naváže NG instalací nové expozice umění 19. století ve čtvrtém patře Veletržního paláce. Tyto nové expozice budou prezentovat sbírky 19., 20. a 21. století do doby rekonstrukce Veletržního paláce. Aktuálně NG čeká, až Ministerstvo kultury ČR uvolní finanční prostředky, které jí umožní vypsát mezinárodní vyzvanou architektonickou soutěž.

I další budovy NG a jejich sbírkové expozice se v roce 2018 budou připravovat na postupnou revitalizaci. V průběhu roku bude uzavřen **Schwarzenberský palác**, jehož prostory se budou chystat na instalaci nové expozice starých mistrů v roce 2019. V prvním čtvrtletí dojde také k přesunu expozice Umění Asie z **paláce Kinských**. Sbírkou umění Asie a Afriky bude následně přístupná ve Veletržním paláci ve formě tzv. schaudepot, tj. přístupného depozitáře do doby, než bude v budoucnu trvale vystavena na Hradčanském náměstí.

„V souvislosti se sbírkami NG je důležité zmínit také projekt jejich digitalizace, který se přes četná ujišťování mých předchůdců bohužel dosud prakticky nerozjel. Po důkladné mezinárodní rešerši jsme vybrali sofistikovaný systém sbírkové administrace, který používá řada světových sbírkových institucí. Vedle toho sbírky fotodokumentujeme a plánujeme postupné zveřejnění online – již v závěru letošního roku začneme se souborem našich nejvýznamnějších děl,“ dodává Jiří Fajt. S koncem roku dojde také na spuštění pilotní verze mobilní aplikace, která bude postupně obohacovat návštěvnícký zážitek z výstav a expozic NG.

Hlavní výstavní projekty roku 2018

Katharina Grosse

15. 2. 2018 – 7. 1. 2019

Veletržní palác – Velká dvorana

Kurátor: Adam Budak

Německá umělkyně Katharina Grosse (1961) maluje monumentální obrazy vyjadřující touhu, které lze chápat jako nádherný akt mileneckého objetí vztaženého k prostoru, stavbě a divákovi.

Pro Národní galerii v Praze připravila velkorozměrnou malířskou instalaci, která radikálně předefinovávala malbu jakožto performativní a strukturální médium a reagovala přímo na industriální prostor galerie postavené ve funkcionalistickém stylu pozdních dvacátých let. Výstava je architektonický, prostorový obraz, který divák zabývá svým tělem a myslí. Barva díky němu nabývá na objemu, rovný povrch dostává skulpturní rozměr, obrazová rovina překračuje hranice vizuálního. Instalace velkolepého měřítka připomíná středověkou nástěnnou malbu i jeskynní lůno s pravěkými kresbami a opanovává prostředí; přímo se stává prostorem. Podle Kathariny Grosse je obraz nespoutaným projevem svobody a její dílo, vzniklé pro Národní galerii v Praze, je výbuchem malířské velkorysosti. Výstava zachycuje okamžik zjevení obrazu a na malbu nahlíží jako na křehký a nevyhnutelný proces, jako na duševní i tělesnou posedlost.

Mimoto Katharina Grosse vytváří intervenci na pomezí architektury a přirozeného prostředí mimo galerii. V obou případech vzniká autonomní prostor určený barvou a formou, jakási monumentální postromantická krajina, kterou lze zařadit kamsi mezi americký land art a německý romantismus pozdního devatenáctého století. Její mnohdy velkorozměrné struktury zabírající mezní území interiéru (institucionální prostor) a exteriéru (veřejný prostor) a často integrující organické materiály (stromy, kamení, půdu apod.) jsou hybridy, které překračují dělicí čáru mezi přírodou a kulturou. Vytvářejí prostor pro spolužití lidského a nelidského, organického a neorganického, přirozeného a umělého a míří k subjektivní antropologii vhodné pro svět v ekologickém úpadku.

Katharina Grosse se narodila v německém Freiburgu a v současnosti žije v Berlíně. Studovala na Kunstakademie Düsseldorf a Kunstakademie Münster v Německu. Od druhé poloviny devadesátých let 20. století přestala používat štětky a pracuje téměř výhradně s průmyslovými pistolemi, s jejichž pomocí rozprašuje jasné akrylové barvy prakticky po jakémkoli dostupném povrchu.

Maria Lassnig

15. 2. – 17. 6. 2018

Veletržní palác – 1. patro + Moving Image Department

Kurátor: Adam Budak ve spolupráci s Kasiou Redzisz

Národní galerie v Praze s potěšením představuje první velkou výstavu průlomové tvorby jedné z nejvýznamnějších umělkyní současnosti Marii Lassnig (1919–2014, Rakousko). Výstava zahrnující přes 50 velkorozměrných obrazů, kreseb a akvarelových cyklů, soch a filmů, které odhalují dlouhodobý zájem Marii Lassnig o zkoumání těla a sebe-reprezentaci, pokrývá celé, více než sedm desetiletí trvající profesní působení umělkyně. Ukazuje její tvůrčí vývoj od abstraktních děl, která vznikala ve Vídni čtyřicátých let, přes malířské experimenty z doby jejího pařížského a newyorského pobytu včetně progresivní filmařské tvorby až po zralé dílo vytvořené po návratu do Rakouska v roce 1980, včetně pouze vzácně vystavovaných soch. Retrospektivu pak uzavírají obrazy, kresby a akvarely z posledních let života Marii Lassnig, které spadají do autoportrétní tvorby a zkoumají ideový základ, z něhož vychází většina jejích děl, zejména „vnímání těla“.

Maria Lassnig se od počátku inspirovala uměleckými hnutími, která oslavovala gestickou, neformální a spontánní praxi, jako byl informel, tachismus a surrealismus, ale také body artem a performativním uměním. Pod těmito vlivy vytvořila soudržné dílo sestávající z odvážně expresivních olejomalb jasných barev, jejichž středobodem byla lidská postava – často fragmentovaná, deformovaná a groteskní. Tyto obrazy, na nichž je sama sobě modelem, upozorňují na křehkost těla, stárnutí a běh času. Jsou současně sebeznázorněním i sebeodhalením a vztahují se ke slovům samotné umělkyně: „Osamělost dané osoby, neschopnost využívat kohokoli jiného, meditace a použití skalpelu k vědeckému zkoumání ochotného subjektu, vlastního já.“

Maria Lassnig významně ovlivnila a ovlivňuje vývoj malířství dvacátého a jednadvacátého století, přestože se její tvorba donedávna netěšila odpovídající pozornosti. Její vizionářská a nekompromisní tvorba se setkala s pozitivním kritickým ohlasem a inspirovala další generace umělců, včetně Paula McCarthyho a Martina Kippenbergera. Spolu s Louise Bourgeois, Agnes Martin a Joan Mitchell je považována za jednu z nejdůležitějších umělkyní dvacátého století, která se stala průkopnicí ženské emancipace v uměleckém světě, jemuž dominují muži.

Příběhy ptačího koberce

29. 3. – 2. 12. 2018

Veletržní palác

Kurátorka: Zdeňka Klimtová

Čintamani a ptáci, proslulá kobercářská povídka české literatury – a ostatně i filmu – má jádro ve skutečném příběhu, který se udál v první polovině dvacátých let, kdy mezi rozmanitými zájmy a koníčky Karla Čapka zaujímaly významné místo orientální koberce. Sběratelský význam bílého anatóliáku Čapek v jednom pražském obchodě rozpoznal a byl by ho rád sám koupil, na prodej však tehdy nedošlo. V roce 2014, asi devadesát let poté, co Čapek unikátní koberec obdivoval a nezískal, se jej podařilo zařadit do sbírek Národní galerie v Praze.

Podle soudobé nomenklatury jde o *Koberec selendi se vzorem ptáků*, pocházející ze západního Turecka; na základě současných poznatků můžeme spíše než o 17. století uvažovat o době vzniku už na sklonku nebo ve druhé polovině 16. století, je to tedy jeden z nejstarších orientálních koberců v českých sbírkách. Aby mohl být představen návštěvníkům, prošel náročným restaurátorským zásahem, jehož průběh bude na výstavě doložen fotografiemi i dokumentárním filmem. Především k zájmu Karla Čapka o orientální koberce se vztahují také další exponáty této mezioborové výstavy. K výstavě je vydán stejnojmenný sborník.

Jiří Kolář

25. 5. – 2. 9. 2018

Palác Kinských

Kurátorky: Marie Klimešová, Milena Kalinovská

Národní galerie v Praze uspořádala v roce 2000 rozsáhlou retrospektivu Jiřího Koláře. Před několika lety se k jeho dílu vrátila ve Veletržním paláci znovu, a to výstavou *Korespondáž*, zaměřenou na jeho inspirativní komunikaci s mladou francouzskou adeptkou žurnalistiky Beatricí Bizot, probíhající v polovině 80. let. K výrazným osobnostem, jako je Jiří Kolář, je ovšem třeba vracet se stále znovu a hledat možnosti, jak pohled na ně zbavit stereotypů a jak prostřednictvím rozmanitých úhlů pohledu uchopit jejich mnohotvárné dílo. Výstava Jiřího Koláře se zaměřuje na takový výběr Kolářových prací, který v propojení s jeho básnickým dílem naznačí, jak neortodoxně dovedl Kolář umělecky formulovat svůj účastný komentář ke světu. Významnou součástí výstavy bude *Deník 1968*, soubor šedesáti šesti doličných koláží mapujících dramatické události tohoto roku. Doplněn pak bude dalšími cykly mnohdy neznámých prací, které ukazují, jak Kolář výtvarně otevřeně budoval od druhé poloviny čtyřicátých let až do sklonku života orbis pictus naší doby. Mezi vybranými díly budou práce z Národní galerie v Praze, Musea Kampa, pozůstalosti Jiřího Koláře, Neues Museum Nürnberg i dalších soukromých sbírek.

TBA21NGP

Od 6. 6. 2018

Salmovský palác

V červnu 2018 zahájí Národní galerie v Praze partnerství s Thyssen-Bornemisza Art Contemporary (TBA21). Otevření nového centra současného umění v Salmovském paláci bude výsledkem spolupráce, která svým rozsahem nemá ve více než dvou set leté historii státní kulturní instituce obdoby. Během pěti let se v rámci partnerství představí sbírka současného umění světového významu, vzniknou nová umělecká díla, programy pro veřejnost včetně nové studijní a badatelské iniciativy. Mimořádné partnerství si s podporou Ministerstva kultury ČR a Ministerstva kultury Rakouska klade za cíl aktivovat historický Salmovský palác uměleckou kreativitou, umístěním projevů současného umění a smýšlení přímo do ikonického sídla národní identity.

Klíčovým prvkem spolupráce bude pravidelně se obměňující instalace sestávající výhradně ze sbírky současného umění TBA21. Objeví se díla takových umělců, jakými jsou například Monica Bonvicini, Cerith Wyn Evans, Olafur Eliasson, Dominique Gonzalez-Foerster, Ragnar Kjartansson, Roman Štětina a další. V rámci partnerství vznikne nové výzkumné centrum současného umění v přízemí budovy Salmovského paláce s ambicí přidat novou dimenzi umělecké instalaci zpřístupněním rozsáhlých archivů TBA21 a knihovny s více než třemi tisíci tituly. Národní galerie společně s TBA21 připravuje intenzivní doprovodný program, jehož součástí budou performance, debaty s umělci, přednášky a nově vzniklý vzdělávací obor ve spolupráci s pražskými předními vysokými školami zaměřenými na výtvarné i performativní umění, architekturu, design a film.

Tisková konference k projektu se uskuteční začátkem roku 2018.

Kontakt na tiskové oddělení TBA21 Praha: prague-press@tba21.org.

František Kupka (1871–1957)

7. 9. 2018 – 20. 1. 2019

Valdštejnská jízdárna

Kurátor: Anna Pravdová

Ve spolupráci s francouzským Reunion de musées nationaux Grand Palais a Ateneum Art Museum v Helsinkách připravuje Národní galerie v Praze retrospektivní výstavu *František Kupka (1871–1957)*.

Výstava představí dílo Františka Kupky v celé jeho šíři, od raných prací z devadesátých let 19. století až po abstraktní práce z padesátých let 20. století. Díky spolupráci s francouzským partnerem se podařilo sestavit jedinečnou sbírku olejomalb, prací na papíře, tiskovin a dokumentačních materiálů, která bude na jaře 2018 prezentována v pařížském Grand Palais, v obměněné podobě na podzim 2018 v Národní galerii v Praze a na jaře 2019 v helsinském Ateneum Art Museum. Pražská výstava tak vedle děl ze sbírek Národní galerie uvede četné práce ze sbírky pařížského Centre Pompidou, newyorského Guggenheim Museum nebo vídeňské Albertiny.

Chronologicky koncipovaná výstava bude členěna do tematických celků, které umožní návštěvníkovi sledovat umělcovu cestu od symbolismu k abstrakci, u jejíhož zrodu Kupka stál, i proměnu společnosti a důležitá témata tehdejší doby. Retrospektiva se zaměří na jeho symbolistické malby, první expresionistické portréty, cestu k abstraktnímu umění, barevné vertikály, řeč tvarů a barev, mašinisumus i geometrickou abstrakci. Četné práce na papíře představí Kupku jako satirického kreslíře a znamenitého ilustrátora, umělce se zájmem o filozofii, antiku, náboženství i vědu.

1918–1938

Sbírková expozice od 28. 10. 2018

Veletržní palác – 3. patro

Kurátor: Anna Pravdová

Výstavní projekt *První republika* bude mít povahu sbírkové expozice ve třetím patře Veletržního paláce, které bude nově instalováno ke stému výročí vzniku Československé republiky. Na základě sbírek Národní galerie v Praze, doplněných o zápůjčky od institucí či ze soukromých sbírek, představí bohatou a kosmopolitní tvorbu a umělecký provoz dvacetiletého období nezávislého Československa mezi lety 1918–1938.

Expozice se nebude omezovat na výtvarná umělecká díla, ale bude mít i mezioborový přesah, a to díky prezentaci dalších kulturních a výtvarných oblastí první republiky, jako jsou knižní tvorba, design či užitý grafický design. Formou umělecké topografie ukáže rozmanitost tehdejší umělecké produkce i bohatý umělecký provoz.

Projekt představí umění první republiky očima tehdejšího uměnímilovného diváka, prostřednictvím stěžejních galerií, uměleckých spolků a institucí, a přiblíží i významná kulturní centra mladého státu. V první řadě to bude hlavní město jakožto umělecké centrum s rušnou výstavní aktivitou, která se nesoustředí jen na tvorbu domácích umělců, ale i na nejprogresivnější jména z celé Evropy. Kurátoři ale budou věnovat pozornost i Brnu, Zlínu, Bratislavě, Košicím a Užhorodu. Součástí expozice budou také částečné rekonstrukce zásadních výstav, které se v těchto centrech v době první republiky konaly (výstava Tvrdišnjých, Výstava soudobé kultury v Brně, Poesie 32, První výstava Surrealistů v ČSR).

V daném časovém a prostorovém rámci představí výstavní projekt významné události na poli výtvarné kultury s důrazem na kosmopolitní a mnohonárodnostní charakter území první republiky. Tento přístup si klade za cíl nejen ukázat s historickou věrností bohatství a rozmanitost kultury mladého státu, ale sloužit i jako poučení pro dnešní dobu, kdy neznalost minulosti má mnohdy za následek xenofobní postoje. Novou expozici bude provázet také bohatý edukativní i odborný doprovodný program.

1945–1989

Sbírková expozice od 28. 10. 2018

Veletržní palác – 2. patro

Kurátor: Jiří Fajt, Daniela Kramerová, Marcel Fišer

Nová podoba sbírkové expozice poválečného umění bude založena na dvou základních principech přístupu k uměleckým dílům. Tím prvním je exkluzivní setkání s díly jako nositeli uměleckých a duchovních hodnot v hlavním proudu expozice. V malbě, plastice i pracích na papíře seznámí expozice návštěvníka s poválečnou návazností na surrealistické proudy, pařížskou školou a novou poetikou moderního života. Ukáže osobní individuální projevy a bude sledovat podoby a specifika české abstrakce, návrat ke geometrickým a figurativním způsobům vyjádření, zásadní proměny chápání díla směrem ke konceptualizaci projevu a věnovat se bude také tématu znaku a slova ve výtvarném projevu, vztahování ke krajině i novým návratům malby a plastiky v osmdesátých letech. Umělecká díla budou prezentována nikoliv pouze na základě řazení podle hlavních směrů, ale i na základě vnitřní příbuznosti prací či jiných druhů propojení.

Hlavní proud prezentace špičkových děl doplní druhý plán vycházející ze současného pojetí díla jako součásti společenské a kulturní situace, uměleckého provozu. Různými inscenačními i audiovizuálními prostředky budou v několika zvláštních sekcích představena dobově důležitá témata, na jejichž zpracování se podílí přizvaný tým odborníků (půjde například o výstavní dění šedesátých let, Světové výstavy Expo, umění ve veřejném prostoru, akční umění, design publikací a plakátů, underground sedmdesátých a osmdesátých let a další).

Expozice tak umožní několik rovin čtení podle zájmu návštěvníků. Na základě umělecké reflexe dění i jednotlivých historických témat přiblíží vývoj společenské situace od krátkého a pestrého poválečného období, přes traumatický únorový zlom následovaný nejvýraznější érou temna druhé poloviny 20. století, až po postupnou liberalizaci vrcholící kulturní erupcí šedesátých let a následným opakováním historického příběhu ve slabší intenzitě, v nových kulisách. Těžiště exponátů českého i světového umění z kolekce Národní galerie v Praze doplní zápůjčky z domácích a zahraničních institucí i soukromých sbírek.

Pravda vítězí(vá). Obrazy nejen z českých dějin

28. 10. 2018 – 3. 2. 2019

Veletržní palác – 1. patro

Kurátor: Markéta Dlábková

Výstava volně souvisí s výročí vzniku Československa a jejím cílem je zamyslet se nad stereotypy spojenými s prezentací historických událostí. Soustředí se na práce na papíře jako na médium, které může zprostředkovat konkrétní (a aktuální) okamžik – prostřednictvím letáků, populárních tisků, autentických záznamů či časopiseckých ilustrací, kdy za použití stejných prostředků lze současně prezentovat jak oficiální či oficializovaný pohled na danou událost, tak i jeho pravý opak.

Výstava se pokusí odhalit obrazové strategie prezentace jednotlivých „typů“ událostí a vysledovat, jak a zda se tyto strategie proměňují v průběhu staletí. Soustředí se především na ty historické momenty, které ve své době stály za zaznamenáním. Šlo především o dramatické události – bitvy a války, protesty a demonstrace. Opačným pólem jsou události „pozitivní“ – např. ceremonie korunovací nebo různých oslav. Významnou roli v reflexi významných dějinných chvil hraje také humor a na druhém pólu pak dlouhodobá frustrace plynoucí z pocitu dějinné „neúspěšnosti“ – tyto dva aspekty se přitom mohou vzájemně prolínat. Časový rozptýl vystavených děl se bude pohybovat přibližně od počátku 17. století do roku 1918. Reflektovat bude zejména události v českých zemích, pokusí se ale i o komparaci podobného materiálu tematizujícího zahraniční události.

I přesto, že titul výstavy parafrázuje heslo na české prezidentské standartě, výstava by měla ukázat, že vizuální způsoby prezentace českých událostí se nijak významně neliší od jiných – případná specifika souvisejí s konkrétními událostmi či osobnostmi, nikoliv s jejich výtvarným podáním. Právě opakování těchto situací může poukázat na relativitu dějin, naznačenou názvem výstavy.

Bonjour, Monsieur Gauguin: Čeští umělci v Bretani (1850–1950)

16. 11. 2018 – 17. 3. 2019

Palác Kinských

Kurátoři: Anna Pravdová, Kristýna Brožová

Bretaň odjakživa přitahovala výtvarné umělce a na přelomu 19. a 20. století se díky pontavenské škole stala významným uměleckým centrem moderního umění, kam se sjížděli nejprogresivnější malíři tehdejší doby. Pravidelně do Bretaně jezdili i umělci českého původu, několik málo z nich se tam i na čas usadilo.

Výstava zmapuje přítomnost českých umělců v Bretani v letech 1850–1950 a zhodnotí, jakým způsobem zachycovali její drsnou krajinu či tradiční bretonské motivy, vliv pontavenské školy na jejich tvorbu či naopak její jedinečnost.

Díla českých autorů – Jaroslava Čermáka, Antonína Chitussiho, Alfonse Muchy, Josefa Čapka, Františka Kupky, Jana Zrzavého, Aléna Diviše, Toyen či Jana Křížka budou doplněna o srovnání s obrazy zahraničních tvůrců, jako jsou Paul Gauguin, Paul Sérusier, Emil Bernard a Charles Filiger.

Výstava se bude nejprve konat od července do září v Musée départemental breton a poté pod záštitou Velvyslanectví Francie v Praze v paláci Kinských Národní galerie v Praze. K výstavě vyjde publikace *Bonjour, Monsieur Gauguin, Čeští umělci v Bretani (1850–1950)*.

Za podpory

Ministerstva kultury České republiky

Generální partner

Komerční banka

Partneři

The Pudil Family Foundation

Kooperativa

Hlavní město Praha

Praha 1

Generální mediální partner

Česká televize

Hlavní mediální partner

Railreklam

Mediální partneři

Český rozhlas, ArtMap, Art+, Art+Antiques, PragueEventsCalendar, Art for Good, Monitora

Tiskové materiály a obrazový doprovod

<http://vpn.ngprague.cz:8010/PRESS/>

Kontakt

Tereza Ježková

PR manager

+420 728 301 377

tereza.jezkova@ngprague.cz

Národní galerie v Praze

Staroměstské náměstí 12, 110 15 Praha 1

[Web](#) | [Instagram](#) | [Facebook](#) | [NG dětem](#)